

# Éjféli Lány

Ossian

A színpad vaksötét  
Olyan csendes, olyan árva most a nézőtér  
Egy koncert ami elmúlt, ami véget ért  
Csak a szívekben él

Törött dobverő,  
Cigarettafüstben úszó, kopott öltöző  
Egy magányos gitár, néhány papírpohár  
Elment mindenki már

A csendet hallgatom  
Fejem zúg, benne égnek elmúlt dallamok  
Mélyen legbelül, még várok,  
De biztos nem jön ma már

Éjféli Lány  
Sok sok éve annak, hogy várok rá  
Kerestem őt  
Üres csendben, hazug szavak mögött  
Éjféli Lány  
Tudom, hogy egyszer eljön és rám talál  
Perzselő láng, a Remény mindig ég tovább

Csak Ő érti meg, örült álmaim  
Sosem nyugvó szívemet  
Lázban égő lelkeket, az életemet  
Várom amíg lehet

Éjféli Lány  
Sok sok éve annak, hogy várok rá  
Kerestem őt  
Üres csendben, hazug szavak mögött  
Éjféli Lány  
Tudom, hogy egyszer eljön és rám talál  
Perzselő láng, a Remény mindig ég tovább

Éjféli Lány  
Sok sok éve annak, hogy várok rá  
Kerestem őt  
Üres csendben, hazug szavak mögött  
Éjféli Lány  
Tudom, hogy egyszer eljön és rám talál  
Perzselő láng, a Remény mindig ég tovább